

Kunst in de Arnhemse rosse buurt

Waar is die naakte vrouw gebleven?" Een kunstliefhebber grijnst naar Rudy Kousbroek op de drempel van zijn galerie op hoek Spijkerstraat/Spijkerlaan in Arnhem. „De kunst vliegt de deur uit”, zegt Kousbroek.

In de jaren 70 streek Kousbroek als raamexploitant neer in de rosse buurt. Als beschermheer stond Kousbroek zijn mannetje. Hij was nog Nederlands kampioen worstelen. „Ik worstel tot mijn laatste snik.”

Later verhuisde de rosse buurt naar de oostzijde van het Spijkerviertel. Sluiting op last van de gemeente volgde in 2006. Kousbroek liet kunstenaar Frans Brandsen een alternatief eroscentrum op het industrieterrein tekenen. Van dat plan kwam

Verliefd op Arnhem

Wekelijks tekent Dick Caderius van Veen een pand met een verleden. Harry van der Ploeg zorgt voor de historische context.

niets terecht. „Ik wacht op de dag dat het tij keert op het stadhuis.”

In de jaren 70 was zijn galerie nog een ijssalon. „Van Sybrandy. Ik heb er vaak een ijsje gegeten. Later kwam er een schoenmaker en sleutelmaker in. Ik was er vaak, want ik raakte voortdurend de sleutels van mijn kamers en panden kwijt.”

Hij loopt naar de vitrines, legt uit wat het haantje betekent onder een vaas. „Arnhems plateel, heel beroemd. Ik heb een tijdje ook een vrouwenfiguur gehad, een beeld in art deco dat ietwat uit een vaas vloog. Twee mannen hadden belangstelling, maar kwamen pas een jaar later terug. Ja, jammer dan. Een paar dagen daarvoor ging een ander ermee aan de haal.”

